

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 335

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 mai 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
65.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2006 privind siguranța feroviară	2–3
463.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2006 privind siguranța feroviară.....	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 406 din 24 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	4–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
452.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.394/2010 privind aprobarea standardelor de cost pentru obiective de investiții finanțate din fonduri publice din domeniul infrastructurii de transport	7–13
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 1 din 21 februarie 2011	13–15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2006 privind siguranța feroviară

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 55/2006 privind siguranța feroviară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 10 aprilie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), după litera c) se introduc două noi litere, literele d) și e), cu următorul cuprins:

„d) vehiculelor de patrimoniu care operează pe rețelele naționale, cu condiția să respecte normele și reglementările naționale în materie de siguranță, în vederea asigurării unei circulații sigure a unor astfel de vehicule;

e) căilor ferate cu caracter de patrimoniu, de muzeu sau turistic, care operează pe rețele proprii, inclusiv atelierele, vehiculele și personalului acestora.”

2. La articolul 2, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Reglementarea activităților privind siguranța, desfășurate pe rețelele de transport feroviar prevăzute la alin. (2), se face prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

3. La articolul 3, după litera u) se introduc trei noi litere, literele v)—x), cu următorul cuprins:

„v) *deținător* — persoana sau entitatea care, fiind proprietara unui vehicul sau având dreptul de a-l utiliza, exploatează acest vehicul ca mijloc de transport și care este înregistrată ca atare în Registrul național al vehiculelor, denumit în continuare *R.N.V.*, prevăzut la art. 33 din Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (reformare), denumită în continuare *Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar*;

w) *entitate responsabilă cu întreținerea* — o entitate care răspunde de întreținerea unui vehicul și care este înregistrată ca atare în R.N.V.;

x) *vehicul* — un vehicul feroviar care circulă pe propriile roți pe liniile de cale ferată, cu sau fără tracțiune; un vehicul este alcătuit din unul sau mai multe subsisteme structurale și funcționale ori din una sau mai multe părți ale acestor subsisteme.”

4. La articolul 4, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (3) nu aduc atingere răspunderii fiecărui producător, furnizor de întreținere, deținător, prestator de servicii și fiecărei entități achiziitoare, legate de asigurarea faptului că materialul rulant, instalațiile, accesoriile, echipamentele și serviciile furnizate de aceștia respectă cerințele și condițiile de utilizare specificate, astfel încât pot fi puse în funcțiune în mod sigur de operatorul de transport feroviar și/sau de administratorul de infrastructură.”

5. La articolul 6 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) metode pentru a verifica dacă subsistemele structurale ale sistemelor feroviare sunt exploatate și întreținute în

conformitate cu cerințele esențiale relevante, în măsura în care nu sunt încă sub incidența S.T.I.”

6. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 10

CertIFICATE DE SIGURANȚĂ

(1) Pentru a i se acorda acces la infrastructura feroviară, un operator de transport feroviar trebuie să dețină un certificat de siguranță. Certificatul de siguranță poate acoperi întreaga rețea feroviară din România sau numai o parte determinată a acesteia. Scopul certificatului de siguranță este de a dovedi că operatorul de transport feroviar și-a stabilit sistemul de management al siguranței și poate îndeplini cerințele stabilite în S.T.I., în alte dispoziții legislative comunitare relevante și în normele de siguranță naționale, în scopul de a controla riscurile și de a furniza în siguranță servicii de transport în rețea.”

7. La articolul 10 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) o certificare confirmând acceptarea dispozițiilor adoptate de operatorul de transport feroviar pentru a îndeplini cerințele specifice necesare pentru furnizarea în siguranță a serviciilor sale pe rețeaua corespunzătoare. Aceste cerințe se pot referi la aplicarea S.T.I. și a normelor de siguranță naționale, inclusiv a regulilor de exploatare a rețelei, la acceptarea certificatelor de personal și la autorizația de introducere în circulație a vehiculelor folosite de către operatorul de transport feroviar. Certificarea se bazează pe documentația prezentată de operatorul de transport feroviar, prevăzută în anexa nr. 4.”

8. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 14

Întreținerea vehiculelor

(1) Fiecărui vehicul, anterior introducerii sale în circulație sau utilizării sale în rețea, i se atribuie o entitate responsabilă cu întreținerea, înregistrată în R.N.V. în conformitate cu prevederile art. 33 din Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar.

(2) Entitatea responsabilă cu întreținerea poate fi un operator de transport feroviar, un administrator de infrastructură sau orice alt deținător.

(3) Fără a aduce atingere răspunderii operatorilor de transport feroviar și administratorilor de infrastructură în ceea ce privește exploatarea în siguranță a unui tren, astfel cum este prevăzută la art. 4, entitatea se asigură, cu ajutorul unui sistem de întreținere, că vehiculele de a căror întreținere răspunde se află în stare de funcționare și că prezintă siguranță. În acest scop, entitatea responsabilă cu întreținerea garantează că vehiculele sunt întreținute în conformitate cu:

a) manualul de întreținere a fiecărui vehicul;

b) cerințele în vigoare, inclusiv normele privind întreținerea și dispozițiile S.T.I.

(4) Entitatea responsabilă cu întreținerea poate efectua ea însăși întreținerea sau poate contracta ateliere de întreținere, după caz.

(5) În cazul vagoanelor de marfă, fiecare entitate responsabilă cu întreținerea este certificată de un organism acreditat sau recunoscut în conformitate cu prevederile alin. (7) sau de către autoritatea națională de siguranță. Procesul de acreditare se bazează pe criteriile de independență, competență și imparțialitate, cum ar fi standardele europene relevante privind seria EN 45000. Procesul de recunoaștere se bazează, de asemenea, pe criteriile de independență, competență și imparțialitate.

(6) În cazul în care entitatea responsabilă cu întreținerea este un operator de transport feroviar sau un administrator de infrastructură, respectarea dispozițiilor adoptate în conformitate cu prevederile alin. (7) se verifică de către autoritatea națională de siguranță competentă, în conformitate cu procedurile prevăzute la art. 10 sau 11, și se confirmă prin certificate specificate în cadrul respectivelor proceduri.

(7) Certificatele emise în conformitate cu sistemul de certificare a entității responsabile cu întreținerea pentru vagoanele de marfă, instituit pe baza prevederilor adoptate de către Comisia Europeană, confirmă respectarea atât a cerințelor prevăzute la alin. (3) și (4), cât și a următoarelor cerințe privind:

a) sistemul de întreținere instituit de către entitate;

b) formatul și validitatea certificatului emis entității;

c) criteriile de acreditare sau de recunoaștere a organismului sau a organismelor responsabile cu emiterea de certificate și cu asigurarea controalelor necesare pentru funcționarea sistemului de certificare;

d) data aplicării sistemului de certificare, inclusiv o perioadă de tranziție de un an pentru entitățile existente responsabile cu întreținerea.

(8) Certificatele emise în conformitate cu prevederile alin. (7) sunt valabile pe întreg teritoriul Comunității Europene.

(9) Prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii se pot stabili măsuri alternative în vederea îndeplinirii obligațiilor de a identifica entitățile responsabile cu întreținerea și de a le certifica, în următoarele cazuri:

a) vehicule înregistrate într-o țară terță și întreținute în conformitate cu legislația țării respective;

b) vehicule care sunt folosite în rețele sau pe linii cu ecartament diferit de cel al rețelei feroviare principale din cadrul Comunității Europene și pentru care îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (3) este asigurată prin acorduri internaționale cu țări terțe;

c) vehicule prevăzute la art. 2 alin. (2) și echipamentul militar și de transport special ce necesită un permis ad-hoc de la autoritatea națională de siguranță care trebuie emis înainte de utilizare. În acest caz, se acordă derogări pentru perioade de cel mult 5 ani.

(10) Măsurile alternative prevăzute la alin. (9) se pun în aplicare prin derogări care se acordă de Autoritatea de Siguranță Feroviară Română:

a) la înregistrarea vehiculelor, conform prevederilor art. 33 din Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar, în ceea ce privește identificarea entității responsabile cu întreținerea;

b) la eliberarea certificatelor și a autorizațiilor de siguranță către operatorii de transport feroviar și administratorii de infrastructură, în conformitate cu prevederile art. 10 și 11, în ceea ce privește identificarea sau certificarea entității responsabile cu întreținerea.

(11) Derogările acordate în conformitate cu prevederile alin. (10) se identifică și se motivează în raportul anual prevăzut la art. 18."

9. La articolul 16 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) autorizarea introducerii în circulație a subsistemelor structurale ale sistemului feroviar, în conformitate cu prevederile art. 15 din Directiva privind interoperabilitatea sistemului feroviar, și verificarea respectării cerințelor esențiale relevante la exploatarea și întreținerea acestora;”

10. La articolul 16 alineatul (2), litera b) se abrogă.

11. La articolul 16 alineatul (2), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) supravegherea înregistrării corespunzătoare a vehiculelor în R.N.V. și informațiile conținute de acesta cu privire la siguranță sunt precise și actualizate.”

12. La articolul 18, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) derogările care au fost acordate în conformitate cu prevederile art. 14.”

Art. II. — Trimiterile la Hotărârea Guvernului nr. 850/2003 privind interoperabilitatea sistemului feroviar convențional, cu modificările și completările ulterioare, și la Hotărârea Guvernului nr. 1.533/2003 privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar de mare viteză, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează ca trimiteri la Hotărârea Guvernului nr. 877/2010 privind interoperabilitatea sistemului feroviar și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa nr. 11 la aceasta.

Art. III. — Prezenta lege transpune în totalitate prevederile Directivei 2008/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 2004/49/CE privind siguranța căilor ferate comunitare (Directiva privind siguranța feroviară), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 345 din 23 decembrie 2008, precum și prevederile art. 40 din Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 191 din 18 iulie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 10 mai 2011.
Nr. 65.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 55/2006 privind siguranța feroviară**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2006 privind siguranța feroviară și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 mai 2011.
Nr. 463.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 406 din 24 martie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii
nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora,
pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor
dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției,
precum și unele măsuri adiacente**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Nicolae Totir în Dosarul nr. 19.533/3/2010 și de instanță, din oficiu, în dosarele

nr. 1.228/3/2009, nr. 39.310/3/2009, nr. 51.103/3/2009, nr. 39.613/3/2010, nr. 19.069/3/2010, nr. 9.325/3/2010, nr. 51.333/3/2009, nr. 19.022/3/2010, nr. 19.442/3/2010, nr. 43.683/3/2009 și nr. 19.879/3/2010, dosare ale Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției Nicolae Totir și partea Florina-Eliza Tomescu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.468D/2010—4.478D/2010 și nr. 4.535D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției prezent arată că se opune conexării, cealaltă parte fiind de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 4.469D/2010—4.478D/2010 și nr. 4.535D/2010 la Dosarul nr. 4.468D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Autorul excepției prezent solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Cealaltă parte prezentă lasă la aprecierea Curții soluționarea cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 1.354/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 30 septembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 19.533/3/2010, nr. 1.228/3/2009, nr. 39.310/3/2009, nr. 51.103/3/2009, nr. 39.613/3/2010, nr. 19.069/3/2010, nr. 9.325/3/2010, nr. 51.333/3/2009, nr. 19.022/3/2010, nr. 19.442/3/2010, nr. 43.683/3/2009 și nr. 19.879/3/2010, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Totir și de instanță, din oficiu, cu ocazia soluționării unor cauze civile având ca obiect pretenții în temeiul Legii nr. 221/2009.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, Nicolae Totir, susține că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 aduc atingere dispozițiilor constituționale privind neretroactivitatea legii, egalitatea în fața legii și a autorităților publice, dreptul la un proces echitabil, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și condițiile adoptării ordonanțelor de urgență. Astfel, consideră că situația vizată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 nu este una extraordinară, iar urgența nu este motivată în cuprinsul actului normativ criticat. De asemenea, arată că dispozițiile atacate din ordonanță creează o vădită discriminare între victimele regimului comunist care la data intrării în vigoare a ordonanței obținuseră o hotărâre judecătorească definitivă și cele care nu obținuseră. Invocă și inegalitatea de tratament între foștii deținuți politici și persoanele condamnate ca urmare a unei erori judiciare, ale căror solicitări de reparare a prejudiciului produs ca urmare a încarcerării nedrepte nu sunt limitate prin lege. Mai arată că prevederile criticate, care se aplică inclusiv procedurilor judiciare în curs, încalcă principiul neretroactivității legii noi și îngrădesc în mod flagrant puterea de apreciere a judecătorului.

De asemenea, instanța de judecată apreciază că art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și prevederile

art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv ale art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție și ale art. 1 referitoare la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la aceeași Convenție. În acest sens, arată că, având în vedere calitatea procesuală pasivă a statului în aceste litigii, nu poate fi apreciată ca neutră intervenția acestuia în cadrul litigiilor în curs, fiind evident că astfel una din părți influențează deznodământul cauzei prin limitarea dreptului instanței de a aprecia în echitate asupra acordării unor sume de bani superioare celor avute în vedere de art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010. Totodată, consideră că dispozițiile criticate din ordonanță instituie un tratament diferențiat între persoanele îndreptățite la măsuri reparatorii în baza Legii nr. 221/2009, care au obținut deja despăgubiri prin hotărâri definitive la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, și reclamanții care fie vor sesiza instanța competentă după data intrării în vigoare a acestui act normativ, fie au litigii în curs de soluționare în primă instanță, iar acest tratament diferențiat este discriminatoriu, întrucât nu respectă un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierilor de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010. Din notele scrise ale autorului excepției, Nicolae Totir, depuse în susținerea criticii, precum și din motivarea instanței de judecată reiese, însă, că excepția de neconstituționalitate privește doar dispozițiile art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010. Prin

urmă, Curtea se va pronunța numai asupra acestor prevederi de lege, având următorul cuprins:

— Art. I pct. 1: „*Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. *La articolul 5 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:*

«a) *acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:*

1. *10.000 de euro pentru persoana care a suferit condamnarea cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic;*

2. *5.000 de euro pentru soțul/soția și descendenții de gradul I;*

3. *2.500 de euro pentru descendenții de gradul al II-lea;»”.*

— Art. II: „*Dispozițiile Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică proceselor și cererilor pentru a căror soluționare nu a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 privind statul român, ale art. 4 referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) referitoare la

egalitatea în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 referitoare la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile adoptării ordonanțelor de urgență, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv ale art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție și ale art. 1 referitoare la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la aceeași Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale prin încheierile din 30 septembrie 2010, prin Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și a constatat că dispozițiile art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență nr. 62/2010 — prin care se plafonează despăgubirile prevăzute de art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 — sunt neconstituționale, în raport cu criticile formulate. Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, aceasta va fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Nicolae Totir în Dosarul nr. 19.533/3/2010 și de instanță, din oficiu, în dosarele nr. 1.228/3/2009, nr. 39.310/3/2009, nr. 51.103/3/2009, nr. 39.613/3/2010, nr. 19.069/3/2010, nr. 9.325/3/2010, nr. 51.333/3/2009, nr. 19.022/3/2010, nr. 19.442/3/2010, nr. 43.683/3/2009 și nr. 19.879/3/2010, dosare ale Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.394/2010****privind aprobarea standardelor de cost pentru obiective de investiții finanțate din fonduri publice din domeniul infrastructurii de transport**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.394/2010 privind aprobarea standardelor de cost pentru obiective de investiții finanțate din fonduri publice din domeniul infrastructurii de transport, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Se aprobă standardele de cost, prevăzute în anexa nr. 1, al căror conținut este prevăzut în anexele nr. 2—22.”

2. **Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — Anexele nr. 1—22 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.”

3. **Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

4. **După anexa nr. 19 se introduc trei noi anexe, anexele nr. 20—22, al căror conținut este prevăzut în anexele nr. 2—4 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 4 mai 2011.
Nr. 452.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.394/2010)

LISTA
standardelor de cost pentru obiective de investiții din domeniul infrastructurii de transport

Denumirea standardului	Indicativul
Autostradă extraurbană în zonă de șes	SCOST-1/MTI
Autostradă extraurbană în zonă de deal	SCOST-2/MTI
Autostradă extraurbană în zonă de munte	SCOST-3/MTI
Drum național nou clasă tehnică III	SCOST-4/MTI
Reabilitare drum național clasa tehnică III	SCOST-5/MTI
Reabilitare cale ferată coridor paneuropean	SCOST-6/MTI
Reparație capitală linie cale ferată	SCOST-7/MTI
Cheu maritim la 13,50 m	SCOST-8/MTI
Cheu fluvial pereat	SCOST-9/MTI
Punct de trecere a Dunării cu bacul	SCOST-10/MTI
Pistă de decolare-aterizare cu structură rigidă și număr de clasificare PCN65	SCOST-11/MTI
Pistă de decolare-aterizare cu structură rigidă și număr de clasificare PCN100	SCOST-12/MTI
Structuri pe autostradă cu suprastructură din grinzi prefabricate L = 12—24 m și fundații indirecte	SCOST-13/MTI
Structuri pe autostradă cu suprastructură din grinzi prefabricate L = 24—40 m și fundații indirecte	SCOST-14/MTI
Structuri pe autostradă cu suprastructură din grinzi prefabricate L = 12—24 m și fundații directe	SCOST-15/MTI
Structuri pe autostradă cu suprastructură din grinzi prefabricate L = 24—40 m și fundații directe	SCOST-16/MTI
Poduri de cale ferată — grinzi metalice cu infrastructura de beton	SCOST-17/MTI
Poduri de cale ferată — grinzi cu zăbrele cu calea jos — cuvă de balast	SCOST-18/MTI
Tunel rutier — două benzi	SCOST-19/MTI
Tunel rutier — două benzi + bandă de urgență	SCOST-20/MTI
Tunel de cale ferată — linie cale ferată dublă	SCOST-21/MTI

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII	TUNEL RUTIER — DOUĂ BENZI —	Indicativ: SCOST-19/MTI
	STANDARD DE COST	

CAPITOLUL I

Preambul

Standardul de cost constituie document de referință, cu rol de ghidare în promovarea obiectivelor de investiții finanțate din fonduri publice.

Standardul de cost se referă la cheltuielile cuprinse în cap. 4 „Cheltuieli pentru investiția de bază” din structura devizului general al investiției, prevăzută în Metodologia privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții.

La stabilirea costului investiției de bază s-au avut în vedere:

1. costurile unitare la obiective similare realizate în țări europene în ultimii 10 ani;
2. prețurile în lei actualizate în decembrie 2010.

Standardul de cost pentru tuneluri definește costul mediu estimat pentru execuția unui metru liniar de tunel rutier pentru două benzi de circulație.

Există diferite căi de clasificare a pământurilor și rocilor sub circumstanțe de construcție specifice, cum ar fi execuția unui tunel.

Clasificarea solurilor și rocilor pentru tuneluri a fost în general legată de descrierea comportării terenului în jurul golului tunelului.

CAPITOLUL II

Domeniu de aplicare

Prezentul standard se adresează ordonatorilor de credite în vederea fundamentării indicatorilor tehnico-economici ai lucrărilor de investiții similare din punct de vedere tehnic obiectivului de referință, precum și operatorilor economici pentru elaborarea ofertelor în vederea contractării serviciilor de proiectare și a executării lucrărilor de construcții.

CAPITOLUL III

Obiectiv de referință**III.1. Prezentare generală**

Tunelurile rutiere sunt construcții subterane destinate creării unei legături între două puncte despărțite printr-un obstacol topografic (munte, curs de apă, oraș etc.) în scopul realizării unei posibilități de transport și comunicație.

III.2. Date tehnice

Prezentul standard a fost elaborat luând în considerare structura unui tunel rutier, pentru două benzi de circulație, realizat în următoarele condiții:

- secțiunea transversală a tunelului este alcătuită din căptușeala exterioară, căptușeala interioară, hidroizolație intermediară, fundații și radier boltă întoarsă;
- fundațiile și radierul sunt alcătuite din beton armat;
- picioarele drepte și bolta sunt executate din beton armat;
- căptușeala interioară este din beton armat, iar căptușeala exterioară este din beton torcretat și plasă de sârmă;
- galeria are lățimea de 9,50 m între fețele pereților laterali;
- sunt prevăzute două benzi de circulație cu lățimea de 3,75 m fiecare și două trotuare cu lățimea de câte 1,00 m;
- tunelul este executat în rocă dură, după clasificarea rocilor RMR, în clasa 2 (coeficientul de duritate $f_{rez} = 6+8$, coeficientul de pat $K = 500—800$ daN/cm², coeziunea $C = 100—200$ daN/cm²).

În prezentul standard nu sunt incluse:

- portalurile și instalarea șantierului;
- refugii sau nișe;
- accese;
- puțuri de ventilație;
- galerie de evacuare în caz de incendii, accidente etc.;
- echipamente.

III.3. Caracteristici esențiale de calcul

Denumirea	Clasa/Nivelul de performanță
Clasa tehnică a drumului	Drumuri naționale
Categoria de importanță	B — deosebită

CAPITOLUL IV
Cost investiție de bază

IV.1. Precizare

La stabilirea costului unitar s-au luat în calcul:

- pentru materiale, utilaje și transport: prețurile la nivelul lunii decembrie 2010;
- pentru manoperă: salariul brut pe ramură comunicat de Institutul Național de Statistică la nivelul mediei semestrului II 2010;
- pentru contribuții asupra salariilor pe care le suportă angajatorul și le include în costuri, respectiv:
 - contribuțiile pentru asigurările sociale de stat, șomaj, sănătate, concedii medicale, accidente de muncă și boli profesionale: cotele în vigoare stabilite prin Legea bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010 și Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2011 nr. 287/2010;
 - pentru cheltuieli indirecte și profit: 10% și, respectiv, 5%;
 - pentru distanță de transport:
 - transport materiale la 25 km.

IV.2. Cost unitar

Tabel IV.2

	Cost unitar (exclusiv TVA)	
	euro*/ml	lei/ml
Investiție de bază — cost unitar Lucrări de tuneluri, din care:	19.000	79.990
Construcții și instalații (C + I):	19.000	79.990

* 1 euro = 4,21 lei (curs luat în calcul la fundamentarea bugetului pentru anul 2011).

Costul este orientativ și poate fi menținut constant pe durata unui an, urmând ca el să fie revizuit/actualizat pe baza indicelui prețurilor de consum publicat de către Institutul Național de Statistică sau în conformitate cu evoluția tehnologiilor în domeniu.

NOTE:

1. Standardul de cost nu cuprinde cheltuielile aferente următoarelor capitole din structura devizului general al investiției, prevăzută în Metodologia privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 28/2008.

- cap. 1 — Cheltuieli pentru obținerea și amenajarea terenului;
- cap. 2 — Cheltuieli pentru asigurarea utilităților necesare obiectivului;
- cap. 3 — Cheltuieli pentru proiectare și asistență tehnică;
- cap. 5 — Alte cheltuieli;
- cap. 6 — Cheltuieli pentru probe tehnologice, teste și predare la beneficiar.

2. Creșterea costului unitar de referință datorată, în special, altor condiții decât cele definite în prezentul standard se justifică distinct în documentația pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai investiției.

3. Pentru eficientizarea cheltuielilor din fonduri publice, pentru următoarele capitole/subcapitole de cheltuieli necuprinse în standardul de cost se iau în considerare următoarele niveluri maxime de cheltuieli, exprimate în procent, astfel:

- a) proiectare și inginerie: 3,0 % din valoarea investiției de bază;
- b) consultanță: 1,0% din valoarea investiției de bază;
- c) asistență tehnică: 1,5% din valoarea investiției de bază;
- d) organizare de șantier: 2,5%;
- e) cheltuieli diverse și neprevăzute: 10%.

Valoarea cheltuielilor prevăzute la lit. d) și e) se stabilește conform prevederilor Metodologiei privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 28/2008.

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 21 la Hotărârea Guvernului nr. 1.394/2010)

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII	TUNEL RUTIER — DOUĂ BENZI + BANDĂ DE URGENȚĂ —	Indicativ: SCOST-20/MTI
	STANDARD DE COST	

CAPITOLUL I
Preambul

Standardul de cost constituie document de referință, cu rol de ghidare în promovarea obiectivelor de investiții finanțate din fonduri publice.

Standardul de cost se referă la cheltuielile cuprinse în cap. 4 „Cheltuieli pentru investiția de bază” din structura devizului general al investiției, prevăzută în Metodologia privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții.

La stabilirea costului investiției de bază s-au avut în vedere:

1. costurile unitare la obiective similare realizate în țări europene în ultimii 10 ani;
2. prețurile în lei actualizate în decembrie 2010.

Standardul de cost pentru tuneluri definește costul mediu estimat pentru execuția unui metru liniar de tunel rutier pentru două benzi de circulație plus o bandă pentru opriri de urgență.

Există diferite căi de clasificare a pământurilor și rocilor sub circumstanțe de construcție specifice, cum ar fi execuția unui tunel.

Clasificarea solurilor și rocilor pentru tuneluri a fost în general legată de descrierea comportării terenului în jurul golului tunelului.

CAPITOLUL II

Domeniu de aplicare

Prezentul standard se adresează ordonatorilor de credite în vederea fundamentării indicatorilor tehnico-economici ai lucrărilor de investiții similare din punct de vedere tehnic obiectivului de referință, precum și operatorilor economici pentru elaborarea ofertelor în vederea contractării serviciilor de proiectare și a executării lucrărilor de construcții.

CAPITOLUL III

Obiectiv de referință

III.1. Prezentare generală

Tunelurile rutiere sunt construcții subterane destinate creării unei legături între două puncte despărțite printr-un obstacol topografic (munte, curs de apă, oraș etc.) în scopul realizării unei posibilități de transport și comunicație.

III.2. Date tehnice

Prezentul standard a fost elaborat luând în considerare structura unui tunel rutier, pentru două benzi de circulație plus banda de urgență (o cale de autostradă), realizat în următoarele condiții:

- secțiunea transversală a tunelului este alcătuită din căptușeala exterioară, căptușeala interioară, hidroizolație intermediară, fundații și radier boltă întoarsă;
- fundațiile și radierul sunt alcătuite din beton armat;
- picioarele drepte și bolta sunt executate din beton armat;
- căptușeala interioară este din beton armat, iar căptușeala exterioară este din beton torcretat și plasă de sârmă;
- galeria are lățimea de 12,75 m între fețele pereților laterali;
- sunt prevăzute două benzi de circulație cu lățime de 3,75 m fiecare, o bandă de urgență cu lățime de 3,50 m și două trotuare având lățimea de 1,00 m și, respectiv, 0,75 m;
- tunelul este executat în rocă dură, după clasificarea rocilor RMR, în clasa 2 (coeficientul de duritate $f_{rez} = 6 \div 8$, coeficientul de pat $K = 500\text{—}800 \text{ daN/cm}^2$, coeziunea $C = 100\text{—}200 \text{ daN/cm}^2$).

În prezentul standard nu sunt incluse:

- portalurile și instalarea șantierului;
- refugii sau nișe;
- accese;
- puțuri de ventilație;
- galerie de evacuare în caz de incendii, accidente etc.;
- echipamente.

III.3. Caracteristici esențiale de calcul

Denumirea	Clasa/Nivelul de performanță
Clasa tehnică a drumului	Autostrăzi
Categorია de importanță	B — deosebită

CAPITOLUL IV

Cost investiție de bază

IV.1. Precizare

La stabilirea costului unitar s-au luat în calcul:

- pentru materiale, utilaje și transport: prețurile la nivelul lunii decembrie 2010;
- pentru manoperă: salariul brut pe ramură comunicat de Institutul Național de Statistică la nivelul mediei semestrului II 2010;
- pentru contribuții asupra salariilor pe care le suportă angajatorul și le include în costuri, respectiv:
 - contribuțiile pentru asigurările sociale de stat, șomaj, sănătate, concedii medicale, accidente de muncă și boli profesionale: cotele în vigoare stabilite prin Legea bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010 și Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2011 nr. 287/2010;
 - pentru cheltuieli indirecte și profit: 10% și, respectiv, 5%;
 - pentru distanță de transport:
 - transport materiale la 25 km.

IV.2. Cost unitar

Tabel IV.2.

	Cost unitar (exclusiv TVA)	
	euro*/ml	lei/ml
Investiție de bază — cost unitar Lucrări de tuneluri, din care:	27.500	115.775
Construcții și instalații (C + I):	27.500	115.775

* 1 euro = 4,21 lei (curs luat în calcul la fundamentarea bugetului pentru anul 2011).

Costul este orientativ și poate fi menținut constant pe durata unui an, urmând ca el să fie revizuit/actualizat pe baza indicelui prețurilor de consum publicat de către Institutul Național de Statistică sau în conformitate cu evoluția tehnologiilor în domeniu.

NOTE:

1. Standardul de cost nu cuprinde cheltuielile aferente următoarelor capitole din structura devizului general al investiției, prevăzută în Metodologia privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 28/2008.

- cap. 1 — Cheltuieli pentru obținerea și amenajarea terenului;
- cap. 2 — Cheltuieli pentru asigurarea utilităților necesare obiectivului;
- cap. 3 — Cheltuieli pentru proiectare și asistență tehnică;
- cap. 5 — Alte cheltuieli;
- cap. 6 — Cheltuieli pentru probe tehnologice, teste și predare la beneficiar.

2. Creșterea costului unitar de referință datorată, în special, altor condiții decât cele definite în prezentul standard se justifică distinct în documentația pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai investiției.

3. Pentru eficientizarea cheltuielilor din fonduri publice, pentru următoarele capitole/subcapitole de cheltuieli necuprinse în standardul de cost se iau în considerare următoarele niveluri maxime de cheltuieli, exprimate în procent, astfel:

- a) proiectare și inginerie: 3,0% din valoarea investiției de bază;
- b) consultanță: 1,0% din valoarea investiției de bază;
- c) asistență tehnică: 1,5% din valoarea investiției de bază;
- d) organizare de șantier: 2,5%;
- e) cheltuieli diverse și neprevăzute: 10%.

Valoarea cheltuielilor prevăzute la lit. d) și e) se stabilește conform prevederilor Metodologiei privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 28/2008.

*ANEXA Nr. 4
(Anexa nr. 22 la Hotărârea Guvernului nr. 1.394/2010)*

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII	TUNEL DE CALE FERATĂ — LINIE CALE FERATĂ DUBLĂ —	Indicativ: SCOST-21/MTI
	STANDARD DE COST	

CAPITOLUL I

Preambul

Standardul de cost constituie document de referință, cu rol de ghidare în promovarea obiectivelor de investiții finanțate din fonduri publice.

Standardul de cost se referă la cheltuielile cuprinse în cap. 4 „Cheltuieli pentru investiția de bază” din structura devizului general al investiției, prevăzută în Metodologia privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții.

La stabilirea costului investiției de bază s-au avut în vedere:

1. costurile unitare la obiective similare elaborate în perioada 2005—2010;
2. costurile investiției de bază rezultate din listele de cantități pe categorii de lucrări în prețuri actualizate în decembrie 2010.

Standardul de cost pentru tuneluri definește costul mediu estimat pentru execuția unui metru liniar de tunel pentru cale ferată dublă.

Există diferite căi de clasificare a pământurilor și rocilor sub circumstanțe de construcție specifice, cum ar fi execuția unui tunel.

Clasificarea solurilor și rocilor pentru tuneluri a fost în general legată de descrierea comportării terenului în jurul golului tunelului.

CAPITOLUL II

Domeniu de aplicare

Prezentul standard se adresează ordonatorilor de credite în vederea fundamentării indicatorilor tehnico-economici ai lucrărilor de investiții similare din punct de vedere tehnic obiectivului de referință, precum și operatorilor economici pentru elaborarea ofertelor în vederea contractării serviciilor de proiectare și a executării lucrărilor de construcții.

CAPITOLUL III Obiectiv de referință

III.1. Prezentare generală

Tunelurile pentru calea ferată sunt construcții subterane destinate creării unei legături între două puncte despărțite printr-un obstacol topografic (munte, curs de apă, oraș etc.) în scopul realizării unei posibilități de transport și comunicație.

III.2. Date tehnice

Prezentul standard a fost elaborat luând în considerare structura unui tunel de cale ferată dublă, realizat în următoarele condiții:

- secțiunea transversală a tunelului este alcătuită din căptușeala exterioară, căptușeala interioară, hidroizolație intermediară din folie PHD, fundații și radier boltă întoarsă;
- fundațiile și radierul sunt alcătuite din beton armat;
- picioarele drepte și bolta sunt executate din beton armat;
- căptușeala interioară este din beton armat, iar căptușeala exterioară este din beton torcretat și plasă de sârmă;
- calea în tunel este realizată cu șină prinsă pe traverse din beton pozate în prismă de piatră spartă;
- tunelul este executat în rocă, după clasificarea rocilor RMR, în clasa 2 (coeficientul de duritate $f_{rez} = 6+8$, coeficientul de pat $K = 500-800 \text{ daN/cm}^3$, coeziunea $C = 100-200 \text{ daN/cm}^2$).

În prezentul standard nu sunt incluse:

- portaluri;
- refugii sau nișe;
- accese;
- puțuri de ventilație;
- galerie de evacuare în caz de incendii, accidente etc.

Distanța dintre axele căii este de 4,00 m.

III.3. Caracteristici esențiale de calcul

Denumirea	Clasa/Nivelul de performanță
Convoiul de calcul	LMC 71/SW/0
Categoria de importanță	B — deosebită

CAPITOLUL IV Cost investiție de bază

IV.1. Precizare

La stabilirea costului unitar s-au luat în calcul:

- pentru materiale, utilaje și transport: prețurile la nivelul lunii septembrie 2010;
- pentru manoperă: salariul brut pe ramură comunicat de Institutul Național de Statistică la nivelul mediei semestrului I 2010;
- pentru contribuții asupra salariilor pe care le suportă angajatorul și le include în costuri, respectiv:
 - contribuțiile pentru asigurările sociale de stat, șomaj, sănătate, concedii medicale, accidente de muncă și boli profesionale: cotele în vigoare stabilite prin Legea bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010 și Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2011 nr. 287/2010;
 - pentru cheltuieli indirecte și profit: 10% și, respectiv, 5%;
 - pentru distanță de transport:
 - transport materiale la 25 km.

IV.2. Cost unitar

Tabel IV.2

	Cost unitar (exclusiv TVA)	
	euro*/ml	lei/ml
Investiție de bază — cost unitar Lucrări de tuneluri, din care:	20.000	84.200
Construcții și instalații (C + I):	20.000	84.200

* 1 euro = 4,21 lei (curs luat în calcul la fundamentarea bugetului pentru anul 2011).

Costul este orientativ și poate fi menținut constant pe durata unui an, urmând ca el să fie revizuit/actualizat pe baza indicelui prețurilor de consum publicat de către Institutul Național de Statistică sau în conformitate cu evoluția tehnologiilor în domeniu.

NOTE:

1. Standardul de cost nu cuprinde cheltuielile aferente următoarelor capitole din structura devizului general al investiției, prevăzută în Metodologia privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 28/2008.

- cap. 1 — Cheltuieli pentru obținerea și amenajarea terenului;
- cap. 2 — Cheltuieli pentru asigurarea utilităților necesare obiectivului;

- cap. 3 — Cheltuieli pentru proiectare și asistență tehnică;
- cap. 5 — Alte cheltuieli;
- cap. 6 — Cheltuieli pentru probe tehnologice, teste și predare la beneficiar.

2. Creșterea costului unitar de referință datorată, în special, altor condiții decât cele definite în prezentul standard se justifică distinct în documentația pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai investiției.

3. Pentru eficientizarea cheltuielilor din fonduri publice, pentru următoarele capitole/subcapitole de cheltuieli necuprinse în standardul de cost se iau în considerare următoarele niveluri maxime de cheltuieli, exprimate în procent, astfel:

- a) proiectare și inginerie: 3,0% din valoarea investiției de bază;
- b) consultanță: 1,0% din valoarea investiției de bază;
- c) asistență tehnică: 1,5% din valoarea investiției de bază;
- d) organizare de șantier: 2,5%;
- e) cheltuieli diverse și neprevăzute: 10%.

Valoarea cheltuielilor prevăzute la lit. d) și e) se stabilește conform prevederilor Metodologiei privind elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 28/2008.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII —

DECIZIA Nr. 1 din 21 februarie 2011

Dosar nr. 14/2010

Livia Doina Stanciu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele Completului	Viorica Lungeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— președintele Secției civile și de proprietate intelectuală	Doina Duican	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriela Victoria Bîrsan	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal	Florentina Preda Popescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Bordea	— președintele Secției comerciale	Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Anton Pandrea	— președintele Secției penale	Mariana Cârstocea	— judecător la Secția comercială
Octavia Spineanu Matei	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală	Mărioara Isăilă	— judecător la Secția comercială
Mona Maria Pivniceru	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală	Viorica Trestianu	— judecător la Secția comercială
Alina Iuliana Țuca	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală	Roxana Popa	— judecător la Secția comercială
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală	Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția comercială
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală	Minodora Condoiu	— judecător la Secția comercială
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția civilă și de proprietate intelectuală	Traian Gherasim	— judecător la Secția penală
Nicolae Mănișuțiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	Georgeta Barbălată	— judecător la Secția penală
Joița Preda	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal		

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 14/2010 este constituit conform dispozițiilor art. 330⁶ alin. 1—2 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010, și ale art. 27 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Conform dispozițiilor art. 330⁶ alin. 8 teza întâi din Codul de procedură civilă, la ședința de judecată participă toți judecătorii completului competent să judece recursul în interesul legii.

Ședința completului este prezidată de doamna judecător Livia Doina Stanciu – președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef adjunct Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent-șef de la Secția de contencios administrativ și fiscal, domnul Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să soluționeze recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind examinarea în temeiul dispozițiilor art. 38 și 238 din Codul muncii și ale art. 8 și 24 din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a compatibilității clauzelor din contractele individuale de muncă sau din contractele colective de muncă încheiate la nivel de unitate cu cele conținute în dispozițiile legale și/sau în contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.

Sușinerile reprezentantului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și dezbaterile au fost consemnate în procesul-verbal al ședinței din 21 februarie 2011, când completul a rămas în pronunțare cu privire la excepția inadmisibilității recursului în interesul legii.

CURTEA,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

Prin recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se arată că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar referitor la examinarea în temeiul dispozițiilor art. 38 și 238 din Codul muncii, ale art. 8 și 24 din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a compatibilității clauzelor din contractele individuale de muncă sau din contractele colective de muncă încheiate la nivel de unitate cu cele conținute în dispozițiile legale și/sau în contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.

Prin recursul în interesul legii se arată că unele instanțe de judecată, investite cu acțiuni având ca obiect obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale decurgând din lege și/sau din contractul colectiv de muncă încheiat la nivel național (de exemplu, drepturi de diurnă pentru delegarea/detașarea în străinătate a angajaților unei societăți comerciale, plata salariului minim brut negociat la nivel național), au acordat prioritate principiului negocierii contractului individual de muncă ori a contractului de muncă încheiat la nivel de unitate, fără a examina compatibilitatea clauzelor acestor contracte cu cele cuprinse în lege sau în contractul colectiv de muncă încheiat la nivel național.

Totodată, se arată că alte instanțe de judecată, sesizate cu același gen de acțiuni, au analizat compatibilitatea clauzelor

contractului individual de muncă sau ale contractului colectiv de muncă la nivel de unitate cu dispozițiile legale în materie și cu prevederile contractelor colective de muncă încheiate la nivel superior, prin aplicarea dispozițiilor art. 238 alin. (1) din Codul muncii, potrivit cărora contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior, iar prin contractele individuale de muncă nu se pot negocia în favoarea salariatului decât drepturi superioare sau cel mult egale cu cele prevăzute în lege ori prin contractul colectiv de muncă de la nivel superior, s-a dat eficiență directă clauzelor mai favorabile angajatului. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că aceste instanțe au pronunțat hotărârile judecătorești în litera și în spiritul legii.

Înainte de a proceda la o analiză în fond a problemei de drept supusă dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a recursului în interesul legii, față de prevederile art. 329 coroborate cu cele ale art. 330⁵ din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 202/2010, pentru considerentele arătate în continuare:

Potrivit dispozițiilor art. 329 din Codul de procedură civilă, „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”.

Conform dispozițiilor art. 330⁵ din Codul de procedură civilă, „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești irevocabile, care se anexează cererii”.

Prin prezentul recurs în interesul legii, se solicită pronunțarea unei decizii privind „examinarea”, în temeiul dispozițiilor art. 38 și 238 din Codul muncii și ale art. 8 și 24 din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a compatibilității clauzelor din contractele individuale de muncă sau din contractele colective de muncă încheiate la nivel de unitate cu cele conținute în dispozițiile legale și/sau în contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.

Rezultă astfel că, prin recursul în interesul legii promovat, nu se solicită pronunțarea unei decizii de interpretare și aplicare unitară a dispozițiilor legale sus-menționate din Codul muncii și din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci se solicită „examinarea”, în raport cu dispozițiile respective, a compatibilității unor clauze cuprinse în contractele individuale sau colective de muncă.

În acest sens, din analiza hotărârilor judecătorești care au stat la baza formulării prezentului recurs în interesul legii, se constată că problema de drept comună în toate litigiile respective vizează în realitate aplicarea, în virtutea prevederilor Contractului colectiv de muncă la nivel național, în cazul personalului trimis în străinătate de către societățile comerciale cu capital privat a dispozițiilor referitoare la nivelul diurnei

cuprinse în Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare.

Din analiza aceluiași hotărâri judecătorești reiese și faptul că instanțele nu au fost învestite cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 și 238 din Codul muncii și ale art. 8 și 24 din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a căror „examinare” formează obiectul recursului în interesul legii, ci au fost sesizate cu acțiuni având ca obiect aplicarea dispozițiilor cuprinse în Hotărârea Guvernului nr. 518/1995, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc nivelul diurnei pentru personalul trimis în străinătate.

Este adevărat că instanțele judecătorești ale căror hotărâri au stat la baza promovării recursului în interesul legii au soluționat în mod diferit problema aplicabilității dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 518/1995, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la clauzele cuprinse în contracte individuale sau colective de muncă, însă, prin hotărârile pronunțate, nu a fost soluționată o problemă de drept prin interpretarea sau aplicarea dispozițiilor din Codul muncii sau din

Legea nr. 130/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, menționate în recursul promovat de procurorul general.

Or, din interpretarea dispozițiilor citate ale art. 329 și 330⁵ din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 202/2010, recursul în interesul legii este admisibil numai dacă a fost soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești irevocabile o problemă de drept constând în interpretarea și aplicarea unor dispoziții legale, iar nicidecum o aplicare greșită a legii.

Sub acest aspect, din hotărârile judecătorești depuse în susținerea recursului în interesul legii, se constată că ceea ce a condus la o greșită aplicare a legii rezidă în aplicarea unor clauze contractuale, iar nu a unor dispoziții legale în sensul prevederilor art. 329 din Codul de procedură civilă.

În consecință, întrucât problema de drept supusă dezlegării pe calea recursului în interesul legii privește interpretarea și aplicarea unor clauze cuprinse în contractele individuale sau colective de muncă, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 329 coroborat cu art. 330⁵ din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 202/2010.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 330⁷ cu referire la art. 329 și 330⁵ din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 202/2010,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind examinarea în temeiul dispozițiilor art. 38 și 238 din Codul muncii și ale art. 8 și 24 din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a compatibilității clauzelor din contractele individuale de muncă sau din contractele colective de muncă încheiate la nivel de unitate cu cele conținute în dispozițiile legale și/sau în contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.

Obligatorie, conform dispozițiilor art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 februarie 2011.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
LIVIA DOINA STANCIU

Magistrat-asistent-șef,
Bogdan Georgescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

